

EBA/GL/2017/15

23/02/2018

Riktlinjer

om kunder med inbördes anknytning
enligt artikel 4.1.39 i förordning (EU)
nr 575/2013

1. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel försöka följa riktlinjerna.
2. Avriktlinjerframgår Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionslagstiftningen ska tillämpas inom ett särskilt område. Behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansinstitut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det, senast den 23.04.2018.
4. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats till compliance@eba.europa.eu med hänvisningen "EBA/GL/2017/15". Anmälningar ska inges av personer som har befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på de behöriga myndigheternas vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste rapporteras till EBA.
5. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte och tillämpningsområde

6. I dessa riktlinjer specificeras hur institut, såsom de definieras enligt artikel 4.1.3 i förordning (EU) nr 575/2013, bör agera när de tillämpar kravet att gruppera två eller flera kunder i en "grupp av kunder med inbördes anknytning", eftersom de utgör en helhet ur risksynpunkt i enlighet med artikel 4.1.39 i nämnda förordning.

Adressater

7. Dessa riktlinjer riktar sig till behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i) i förordning (EU) nr 1093/2010 och till finansiella institut enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Definitioner

8. Om inget annat anges har de termer som används och definieras i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU samma innebörd i dessa riktlinjer.

3. Genomförande

Tillämpningsdatum

9. Dessa riktlinjer gäller från och med den 1 januari 2019.

Upphävande

10. CEBS:s riktlinjer om genomförandet av reviderade regler avseende stora exponeringar av den 11 december 2009 upphävs med verkan från den 1 januari 2019.

4. Grupper av kunder med inbördes anknytning baserat på kontroll

11. Vid tillämpningen av artikel 4.1.39 a i förordning (EU) nr 575/2013 är institut skyldiga att anta att två eller flera kunder utgör en helhet ur risksynpunkt om det föreligger ett kontrollförhållande mellan dem.
12. Om instituten i undantagsfall kan visa att det inte föreligger någon gemensam risk trots att det föreligger ett kontrollförhållande mellan kunder bör instituten dokumentera de relevanta omständigheter som motiverar detta på ett detaljerat och begripligt sätt. I särskilda situationer där ett specialföretag som kontrolleras av en annan kund (dvs. en originator) är helt avgränsat och konkursskyddat – vilket innebär att det inte föreligger några möjliga spridningskanaler, och således inte någon gemensam risk mellan specialföretaget och den kontrollerande enheten – kan det exempelvis vara möjligt att demonstrera att det inte föreligger någon gemensam risk (se scenario C 1 i bilagan).
13. Institut bör tillämpa begreppet kontroll såsom det definieras i artikel 4.1.37 i förordning (EU) nr 575/2013 på följande sätt:
- a) Vad gäller kunder som upprättar sin koncernredovisning enligt de nationella bestämmelser genom vilka direktiv 2013/34/EU har införlivats,² bör institut förlita sig på kontrollförbindelsen mellan ett moderbolag och dess dotterbolag i den mening som avses i artikel 22.1 och 22.2 i direktiv 2013/34/EU. I detta syfte bör institut bilda grupper av kunder på grundval av deras kunders sammanställda redovisningar. Därför bör hänvisningar till direktiv 2013/34/EU tolkas som hänvisningar till de nationella bestämmelser genom vilka direktiv 2013/34/EU har införlivats i den medlemsstat där institutets kunder är skyldiga att upprätta sina koncernredovisningar.
 - b) Vad gäller kunder som upprättar sin koncern redovisning i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som kommissionen har antagit i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002, bör institut förlita sig på kontrollförbindelsen mellan ett moderbolag och dess dotterbolag i den mening som avses i dessa redovisningsstandarder. I detta syfte bör institut bilda grupper av kunder på grundval av deras kunders sammanställda redovisningar.
 - c) Vad gäller kunder på vilka leden a och b i detta stycke inte är tillämpliga (t.ex. fysiska personer, nationella regeringar och kunder som upprättar sin koncern redovisning i enlighet med redovisningsreglerna i ett tredjeland), bör institut anse att det föreligger ett kontrollförhållande mellan alla fysiska eller juridiska personer och ett företag som har ett

² Artikel 22.1 och 22.2 i direktiv 2013/34/EU har ersatt artikel 1 i direktiv 83/349/EEG, till vilken hänvisas i artikel 4.1.37 i förordning (EU) nr 575/2013. Enligt artikel 52 i direktiv 2013/34/EU bör hänvisningarna till det upphävda direktivet tolkas som hänvisningar till direktiv 2013/34/EU och bör läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VII till nämnda direktiv.

liknande förhållande som det mellan moderbolag/dotterbolag som anges i leden a och b i detta stycke.

Vid genomförandet av denna bedömning bör institut bedöma att samtliga av nedanstående kriterier innebär att det föreligger ett kontrollförhållande:

- i. Innehav av majoriteten av aktieägarnas eller medlemmarnas röster i en annan enhet.
- ii. Rätt eller förmåga att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i en annan enhets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.
- iii. Rätt eller förmåga att utöva ett bestämmande inflytande över en annan enhet enligt ett avtal, eller bestämmelser i stiftelseurkund eller bolagsordning.

Andra möjliga indikatorer för kontroll som institut bör beakta vid sin bedömning innefattar följande:

- iv. Befogenhet att besluta om strategin eller leda en enhets verksamhet.
- v. Befogenhet att besluta om avgörande transaktioner såsom överföring av vinst eller förlust.
- vi. Rätt eller förmåga att samordna förvaltningen av en enhet med förvaltningen av andra enheter för att eftersträva ett gemensamt mål (t.ex. om samma fysiska personer ingår i styrelsen eller ledningen för två eller flera enheter).
- vii. Innehav av över 50 procent av kapitalandelarna i en annan enhet.

14. Eftersom det avgörande kriteriet för bedömningen om huruvida det föreligger ett kontrollförhållande utgör redovisningskriterierna eller indikatorer för kontroll såsom fastställs i punkt 13 a–c, bör institut bilda grupper av två eller flera kunder på grund av ett kontrollförhållande, såsom beskrivs i detta avsnitt, även om dessa kunder inte omfattas av samma koncern redovisning, eftersom det föreligger undantag som är tillämpliga på dem enligt de relevanta redovisningsbestämmelserna, till exempel enligt artikel 23 i direktiv 2013/34/EU.

15. Institut bör dela in två eller flera kunder i en grupp av kunder med inbördes anknytning på grund av ett kontrollförhållande mellan dessa kunder oberoende av huruvida exponeringarna mot dessa kunder är undantagna från tillämpningen av gränsen för stora exponeringar enligt artikel 400.1 och 400.2 i förordning (EU) nr 575/2013 eller i enlighet med undantag enligt de nationella bestämmelser genom vilka artikel 493.3 i denna förordning har införlivats.

5. Alternativt tillvägagångssätt för exponeringar mot nationella regeringar

16. I enlighet med definitionen av ”grupp av kunder med inbördes anknytning” enligt artikel 4.1.39 sista stycket i förordning (EU) nr 575/2013 kan företag bedöma huruvida det föreligger en grupp av kunder med inbördes anknytning separat för var och en av de personer som direkt kontrolleras av eller har en direkt anknytning till den nationella regeringen (alternativt tillvägagångssätt).³
17. Enligt samma bestämmelse är det tillåtet att tillämpa det alternativa tillvägagångssättet till viss del genom en separat bedömning av de fysiska eller juridiska personer som direkt kontrolleras av eller har direkt anknytning till den nationella regeringen (se scenario CG 1 i bilagan).
18. I bestämmelsen klargörs att
- a) den nationella regeringen ingår i var och en av de grupper av kunder med inbördes anknytning som identifierats separat för de fysiska eller juridiska personer som direkt kontrolleras av eller har direkt anknytning till den nationella regeringen (se scenario CG 2 i bilagan),
 - b) varje grupp av kunder med inbördes anknytning enligt led a omfattar även personer som kontrolleras av eller har anknytning till en person som direkt kontrolleras av eller har direkt anknytning till den nationella regeringen (se scenario CG 3 i bilagan).
19. När de enheter som direkt kontrolleras av eller har direkt anknytning till den nationella regeringen är ekonomiskt beroende av varandra bör de bilda separata grupper av kunder med inbördes anknytning (inte innefattande den nationella regeringen), utöver de grupper av kunder med inbördes anknytning som bildats i enlighet med det alternativa tillvägagångssättet (se scenario CG 4 i bilagan).
20. I överensstämmelse med artikel 4.1.39 sista stycket sista meningen i förordning (EU) nr 575/2013 är detta avsnitt av riktlinjerna även tillämpligt på delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter på vilka artikel 115.2 i nämnda förordning är tillämplig samt fysiska eller juridiska personer som direkt kontrolleras av eller har direkt anknytning till dessa delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter.

³ I enlighet med artikel 400.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 bör tillgångsposter som utgörs av fordringar på nationella regeringar, vilka utan ställande av säkerhet skulle åsättas riskvikten 0 procent enligt det standardiserade tillvägagångssättet, undantas från tillämpningen av artikel 395.1 (Gräns för stora exponeringar) i samma förordning.

6. Fastställande av inbördes anknytning baserat på ekonomiskt beroende

21. Vid bedömningen av inbördes anknytning mellan deras kunder på grundval av ekonomiskt beroende bör institut, enligt artikel 4.1.39 b i förordning (EU) nr 575/2013, beakta de specifika omständigheterna i varje fall, i synnerhet huruvida ekonomiska svårigheter eller en kunds fallissemang skulle leda till finansierings- eller återbetalningsproblem för en annan kund (se scenarierna E 1, E 2, E 3 och E 4 i bilagan).

22. Om ett institut kan visa att de ekonomiska svårigheterna eller en kunds fallissemang inte skulle leda till finansierings- eller återbetalningsproblem för en annan kund behöver dessa kunder inte beaktas som en helhet ur risksynpunkt. Dessutom behöver två kunder inte beaktas som en helhet ur risksynpunkt om en kund är ekonomiskt beroende av den andra kunden i begränsad utsträckning, vilket innebär att kunden lätt kan hitta en ersättning för den andra kunden.

23. Institut bör i synnerhet beakta följande situationer när de bedömer ekonomiskt beroende:

- a) Om en kund helt eller delvis har garanterat exponeringen av en annan kund och exponeringen är så väsentlig för garantigivaren att denne sannolikt kommer att drabbas av ekonomiska problem om en fordran uppkommer.⁴
- b) Om en kund är ansvarig i enlighet med sin juridiska ställning som medlem av en enhet, till exempel en komplementär i ett kommanditbolag, och exponeringen är så betydande för kunden att denne sannolikt kommer att drabbas av ekonomiska problem om en fordran uppkommer mot enheten.
- c) Om en betydande del av en kunds bruttointäkter eller bruttokostnader (på årsbasis) härrör från transaktioner med en annan kund (t.ex. ägaren till en bostadsfastighet/kommersiell fastighet till vilken hyresgästen betalar en väsentlig del av hyran) som inte lätt kan ersättas.
- d) Om en betydande del av kundens produktion/resultat säljs till en annan av institutets kunder och produktionen/resultatet inte lätt kan säljas till andra kunder.
- e) Om den förväntade finansieringskällan för att återbetala lån för två eller flera kunder är densamma och ingen av kunderna har någon annan oberoende inkomstkälla från vilken lånet kan fullgöras och återbetalas i sin helhet.
- f) Andra situationer där kunder enligt lag eller avtal är solidariskt ansvariga för skyldigheter gentemot institutet (t.ex. en gäldenär och dennes medlåntagare, eller en gäldenär och dennes make/maka eller partner).

⁴ Denna situation hänför sig till garantier som inte uppfyller de krav på godtagbarhet som föreskrivs i del tre avdelning II kapitel 4 (Kreditriskreducering) i förordning (EU) nr 575/2013 och, som en följd, med avseende på vilka substitutionsmetoden (till vilken hänvisas i artikel 403 i nämnda förordning) inte kan användas i tillsynssyfte.

- g) Om en väsentlig del av en kunds fordringar eller skulder är gentemot en annan kund.
- h) Om kunder har gemensamma ägare, aktieägare eller förvaltare, till exempel horisontella koncerner där ett företag är anknutet till ett eller flera andra företag för att samtliga har samma aktieägarstruktur utan en enskild kontrollerande aktieägare eller för att de har en gemensam ledning. Denna gemensamma förvaltning kan grundas på ett avtal mellan företagen eller på bestämmelser i en stiftelseurkund eller bolagsordning från dessa företag, eller om företagets och ett eller flera andra företags förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan huvudsakligen består av samma personer.

24. Institut bör även beakta den icke uttömmande förteckningen i punkt 23 vid bedömningen av anknytning mellan skuggbankenheter.⁵ Institut bör vederbörligen beakta att förhållandena mellan enheter som omfattas av definitionen av skuggbankenheter sannolikt inte kommer att bygga på eget kapital utan vara av annat slag, dvs. innebära situationer av faktisk kontroll eller kännetecknas av kontraktsförpliktelser, implicit stöd eller potentiell anseenderisk (t.ex. sponsring eller varumärkesutveckling).

25. Om en kund från ett institut är ekonomiskt beroende av två eller flera olika kunder, som inte är beroende av varandra, bör institutet inkludera sistnämnda kunder i separata grupper av kunder med inbördes anknytning (tillsammans med den beroende kunden).

26. Institut bör bilda en grupp av kunder med inbördes anknytning om två eller flera av deras kunder är ekonomiskt beroende av en enhet, även om denna enhet inte är kund hos institutet.

27. Institut bör dela in två eller flera kunder i en grupp av kunder med inbördes anknytning på grund av ekonomiskt beroende mellan dessa kunder oberoende av huruvida exponeringarna mot dessa kunder är undantagna från tillämpningen av gränsen för stora exponeringar enligt artikel 400.1 och 400.2 i förordning (EU) nr 575/2013 eller i enlighet med undantag enligt de nationella bestämmelser genom vilka artikel 493.3 i denna förordning har införlivats.

Ekonomiskt beroende genom en huvudsaklig finansieringskälla

28. Institut bör beakta situationer där en kunds finansieringsproblem sannolikt kan sprida sig till en annan på grund av ett ensidigt eller ömsesidigt beroende av samma finansieringskälla. Detta omfattar inte situationer där kunder erhåller finansiering från samma marknad (t.ex. marknaden för företagscertifikat) eller där kundernas beroende av sin befintliga finansieringskälla beror på deras försämrade kreditvärdighet, så att de inte med lätthet kan ersätta denna finansieringskälla.

29. Institut bör beakta situationer där den gemensamma finansieringskällan av vilken kunderna är beroende tillhandahålls av institutet självt, dess finansiella grupp eller parter med inbördes anknytningar (se scenarierna E 5 och E 6 i bilagan)⁶. Någon skyldighet att bilda grupper av kunder

⁵ Såsom de definieras i EBA:s riktlinjer om gränser för exponering mot skuggbankenheter som bedriver oreglerad bankverksamhet enligt artikel 395.2 i förordning (EU) nr 575/2013: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/large-exposures/guidelines-on-limits-on-exposures-to-shadow-banking>

⁶ I skäl 54 i förordning (EU) nr 575/2013 föreskrivs att "[n]är man fastställer förekomsten av en grupp av kunder med inbördes anknytning och därmed exponeringar som utgör en gemensam risk, är det även viktigt att ta hänsyn till risker som uppkommer

uppkommer inte i sig för att de är kunder hos samma institut om det institut som tillhandahåller finansiering lätt kan ersättas.

30. Institut bör även bedöma eventuell spridning eller idiosynkratiska risker som kan uppkomma i följande situationer:

- a) Användning av en finansieringsenhet (t.ex. samma bank eller conduit som inte lätt kan ersättas).
- b) Användning av liknande strukturer.
- c) Förlitande på åtaganden från en källa (t.ex. garantier, kreditstöd i strukturerade transaktioner eller obekräftade likviditetsfaciliteter), med beaktande av dess solvens, särskilt om det föreligger löptidsobalanser mellan löptiden för underliggande tillgångar och frekvensen av refinansieringsbehoven.

genom en gemensam källa till viktig finansiering som tillhandahålls av institutet självt, dess finansiella grupp eller parter med inbördes anknytningar.”

7. Förhållandet mellan inbördes anknytning genom kontroll och inbördes anknytning genom ekonomiskt beroende

31. Institut bör först identifiera vilka kunder som är anknutna genom kontroll i enlighet med artikel 4.1.39 a i förordning (EU) nr 575/2013 (kontrollgruppen) och vilka kunder som är anknutna genom ekonomiskt beroende i enlighet med artikel 4.1.39 b i samma förordning. Därefter bör instituten bedöma om de identifierade grupperna av kunder med inbördes anknytning behöver vara (delvis) anknutna själva (dvs. huruvida grupper av kunder med inbördes anknytning på grund av ekonomiskt beroende behöver delas in i grupper tillsammans med en kontrollgrupp).
32. Vid sin bedömning bör institut beakta varje fall separat, dvs. identifiera den möjliga spridningskedjan (dominoeffekten) på grundval av omständigheterna i det enskilda fallet (se scenarierna C/E 1 och C/E 2 i bilagan).
33. Om kunder som utgör del av olika kontrollgrupper är inbördes anknutna genom ekonomiskt beroende behöver samtliga enheter för vilka det föreligger en spridningskedja delas in i en grupp av kunder med inbördes anknytning. Det bör alltid antas föreligga spridning till efterföljande led om en kund är ekonomiskt beroende och själv är ledande i en kontrollgrupp (se scenario C/E 3 i bilagan). Spridning till föregående led från kunder som kontrollerar en ekonomiskt beroende enhet bör antas föreligga endast om denna kontrollerande kund även är ekonomiskt beroende av den enhet som utgör den ekonomiska länken mellan de två kontrollgrupperna (se scenario C/E 4 i bilagan).

8. Kontroll- och förvaltningsförfaranden för identifiering av kunder med inbördes anknytning

34. Institut bör ha djupgående kunskaper om sina kunder och kundernas förbindelser. Institut bör även säkerställa att deras personal förstår och tillämpar dessa riktlinjer.
35. Identifiering av möjliga anknytningar mellan kunder bör utgöra en integrerad del av ett instituts process för att bevilja krediter och för övervakning. Ledningsorganet och den verkställande ledningen bör säkerställa att lämpliga processer för att identifiera anknytningar mellan kunder dokumenteras och genomförs.
36. Institut bör identifiera alla kontrollförhållanden bland sina kunder och dokumentera dem på lämpligt sätt. Institut bör även undersöka, och på lämpligt sätt dokumentera, alla eventuella ekonomiska beroenden bland deras kunder. Institut bör vidta rimliga åtgärder och använda lättillgänglig information för att identifiera dessa anknytningar. Om ett institut till exempel får kännedom om att ett annat institut har ansett att kunder har inbördes anknytning (t.ex. för att det föreligger ett offentligt register) bör det beakta denna information.
37. Institutens insatser vid utredningen av ekonomiskt beroende mellan deras kunder bör stå i proportion till exponeringarnas storlek. Därför bör instituten förstärka sina utredningar genom omfattande efterforskningar av all typ av mjuk information samt information som går utanför institutets kunder i alla situationer där summan av alla exponeringar mot en enskild kund överstiger 5 procent av primärkapitalet.⁷
38. För att bedöma kraven på indelning i grupper som grundas på en kombination av kontrollförhållanden och ekonomiska beroendeförhållanden bör institut samla in information om alla enheter som ingår i en spridningskedja. Institut kan kanske inte identifiera alla kunder som utgör en helhet ur risksynpunkt om det föreligger en inbördes anknytning som härrör från enheter som inte har en affärsrelation med institutet och därför är okända för institutet (se scenario Mm 1 i bilagan). Om ett institut emellertid får kännedom om en inbördes anknytning genom enheter som inte ingår i dess kundkrets bör det använda denna information vid bedömningen av anknytningar.
39. Kontroll- och förvaltningsförfaranden för att identifiera kunder med inbördes anknytning bör ses över regelbundet så att det säkerställs att de är lämpliga. Institut bör även övervaka förändringar när det gäller inbördes anknytning, åtminstone inom ramen för deras periodiska översyn av lån och vid en planerad väsentlig ökning av ett lån.

⁷ Tröskeln avser institutets primärkapital i syfte att tillämpa dessa riktlinjer i det enskilda fallet. Tröskeln hänför sig till primärkapital från gruppen av institut i syfte att tillämpa dessa riktlinjer på gruppnivå eller delgruppsnivå.

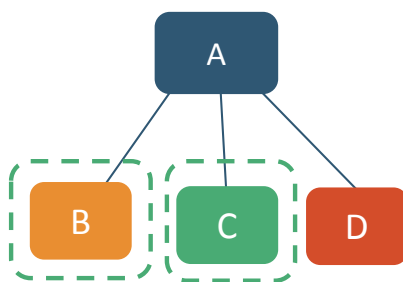
Bilaga: Illustrationer

Scenarierna i denna bilaga illustrerar tillämpningen av riktlinjerna på grupper av kunder med inbördes anknytning som omfattas av definitionen i artikel 4.1.39 i förordning (EU) nr 575/2013 från det rapporterande institutets perspektiv.

Grupper av kunder med inbördes anknytning baserat på kontroll

Scenario C 1: Exceptionellt fall (ingen gemensam risk föreligger trots förekomsten av kontroll)

Det rapporterande institutet har exponeringar mot alla enheter som visas nedan (A, B, C och D). Enhet A har kontroll över enheterna B, C och D. Dotterbolagen B, C och D är specialföretag/specialinstrument (SPE/SPV).

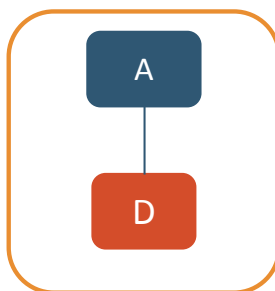
För att bedöma om det inte föreligger någon gemensam risk, trots att det föreligger ett kontrollförhållande, bör det rapporterande institutet åtminstone bedöma samtliga av följande element i förhållande till varje specialföretag/specialinstrument (enheterna B, C och D i detta scenario):

- i) Avsaknaden av ekonomiskt inbördes beroende eller andra faktorer som kan indikera ett betydande positivt samband mellan kreditkvaliteten för moderbolaget A och kreditkvaliteten för specialföretaget/specialinstrumentet (B, C eller D). Bland annat bör en eventuell förlitande på moderbolag A för finansieringskällor och vissa av de kriterier som hindrar återkonsolidering av specialföretaget/specialinstrumentet eller borttagandet av värdepapperiserade tillgångar enligt de tillämpliga redovisningsbestämmelserna bedömas som eventuella tecken på ett väsentligt positivt samband.
- ii) Specialföretagets/specialinstrumentets specifika karaktär, särskilt dess konkursskydd (på grundval av artikel 300.1 i förordning (EU) nr 575/2013) – i den bemärkelsen att det föreligger effektiva arrangemang för att säkerställa att specialföretagets/specialinstrumentets tillgångar inte kommer att vara tillgängliga för moderbolag A:s borgenärer vid dess insolvens – och om de räntebärande värdepapper som

specialföretaget/specialinstrumentet utfärdat normalt sett utgör referenstillgångar som är skulder till tredje man.

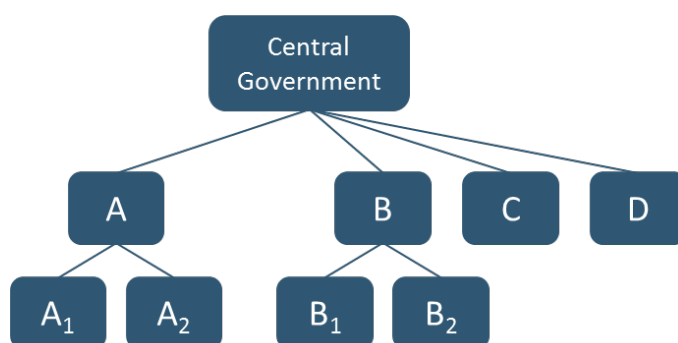
- iii) Den strukturella förstärkningen vid en värdepapperisering och frikopplingen av specialföretagets/specialinstrumentets skyldigheter från moderbolag A:s skyldigheter, såsom bestämmelser i handlingarna som rör transaktioner, som säkerställer kontinuerliga tjänster och en kontinuerlig drift.
- iv) Iakttagandet av bestämmelserna i artikel 248 i förordning (EU) nr 575/2013 avseende villkor som innebär att parterna är oberoende av varandra.

Efter att ha beaktat alla dessa element kan det rapporterande institutet dra slutsatsen att, till exempel, dotterbolag B och C inte bör anses utgöra en helhet ur risksynpunkt tillsammans med moderbolag A. Mot denna bakgrund behöver det rapporterande institutet ta hänsyn till en grupp av kunder med inbördes anknytning som endast utgörs av kunderna A och D. Institutet bör dokumentera dessa bedömningar och slutsatser på ett begripligt sätt.

Alternativt tillvägagångssätt för exponeringar mot nationella regeringar

För att illustrera de möjliga scenarierna används följande allmänna scenario: Den nationella regeringen har direkt kontroll över fyra juridiska personer (A, B, C och D). Enheterna A och B har själva direkt kontroll över två dotterbolag vardera (A₁/A₂, B₁/B₂). Det rapporterande institutet har exponeringar mot den nationella regeringen och alla de enheter som visas.

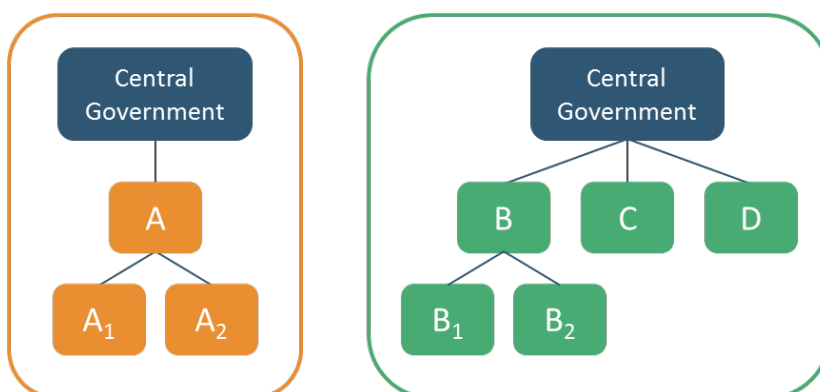

Central Government

Den nationella regeringen

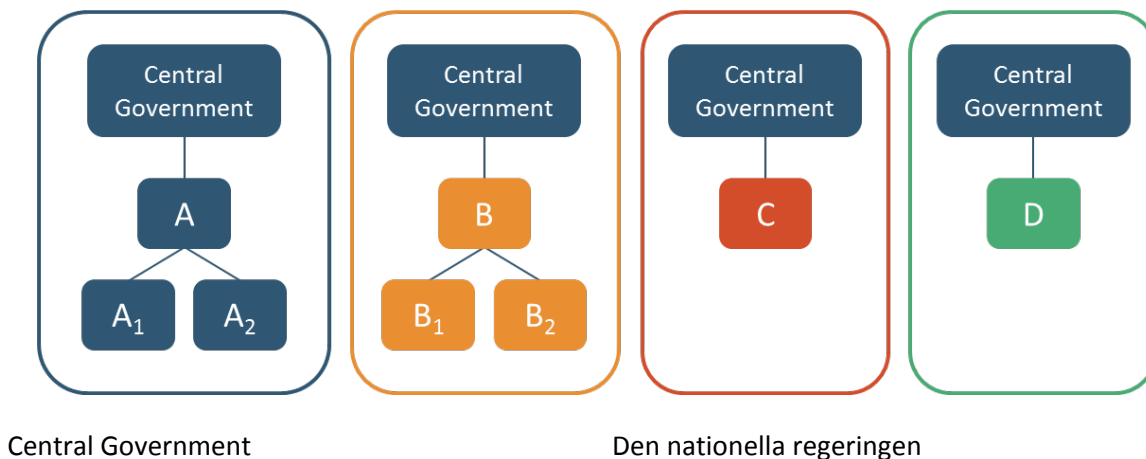
Scenario CG 1: Alternativt tillvägagångssätt – delvis användning

Det rapporterande institutet kan endast avskilja en grupp (den nationella regeringen/A/samtliga enheter som kontrolleras eller är beroende av A) och fortsätta det allmänna förfarandet för resten (den nationella regeringen/B, C och D/samtliga enheter som kontrolleras eller är beroende av B):

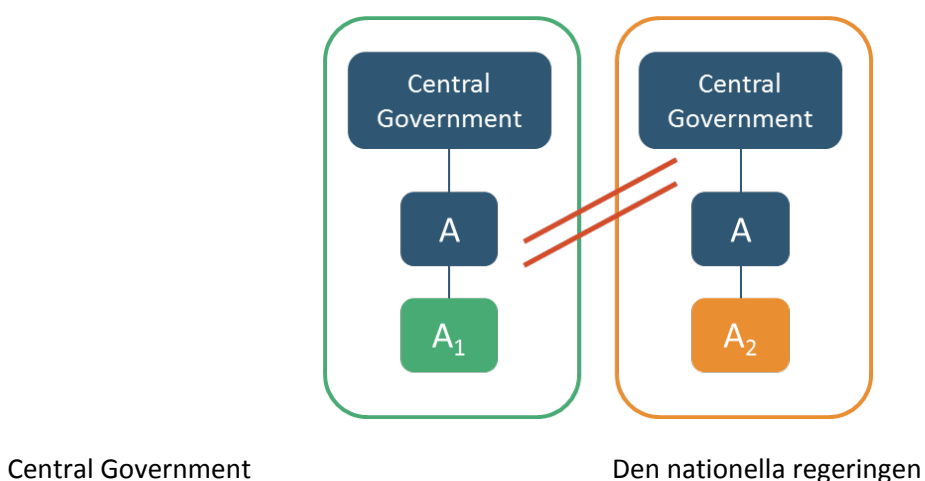

Central Government

Den nationella regeringen

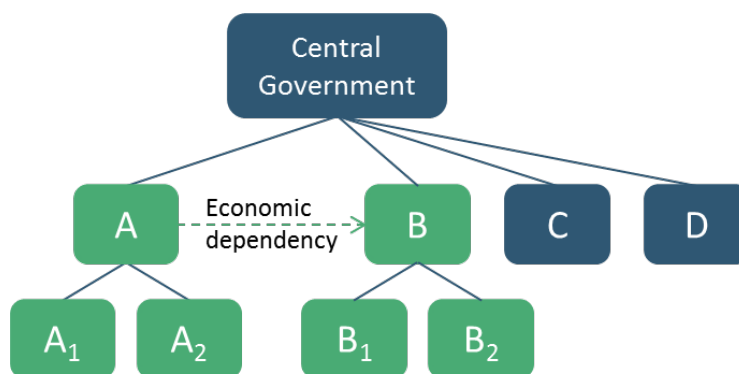
Scenario CG 2: Alternativt tillvägagångssätt – används för alla direkt beroende enheter

Scenario CG 3: Alternativt tillvägagångssätt – tillämpligt på första/andra nivån, inte under detta

I scenarierna CG1 och CG2 utgör enheterna A, B, C och D den andra nivån, dvs. den nivå som är direkt under den nationella regeringen (första nivån). I detta fall är det möjligt med en avskiljning från den sammantagna gruppen av kunder med inbördes anknnytning. Enheterna A₁, A₂, B₁ och B₂ har emellertid endast en indirekt anknnytning till den nationella regeringen. En avskiljning på deras nivå är inte möjlig (t.ex. behöver både A₁ och A₂ inkluderas i gruppen "den nationella regeringen/A"):

Scenario CG 4: Horisontell inbördes anknnytning på den andra nivån

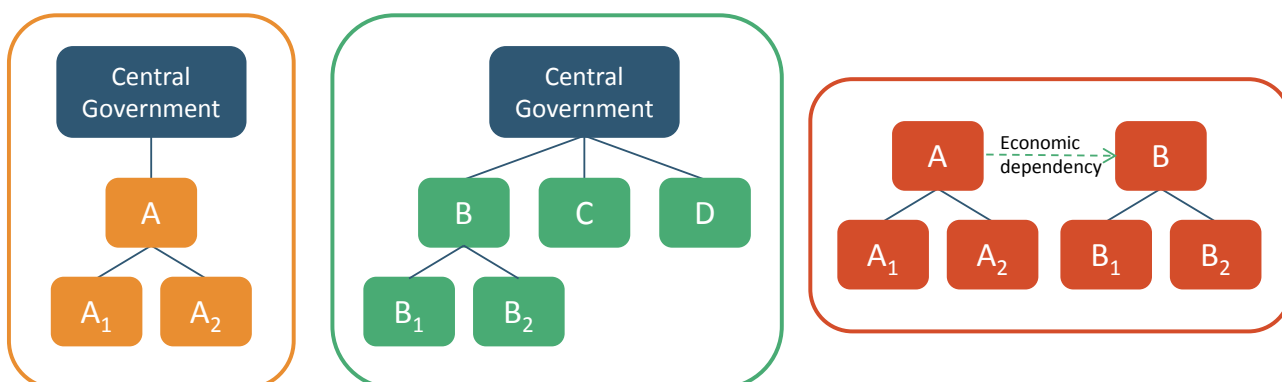
I en variant av det allmänna scenariot ovan är enheterna A och B ekonomiskt beroende (betalningssvårigheter för B skulle sprida sig till A):

Central Government
Economic dependency

Den nationella regeringen
Ekonomiskt beroende

Om det antas att det rapporterande institutet endast använder det alternativa tillvägagångssättet till viss del, såsom beskrivs i scenario CG 1 ovan, bör följande grupper av kunder med inbördes anknnytning beaktas:

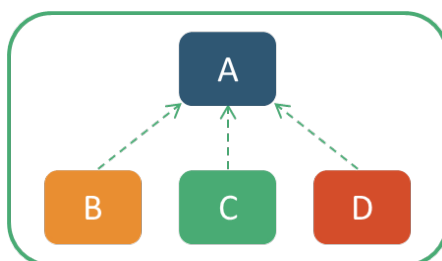
Central Government
Economic dependency

Den nationella regeringen
Ekonomiskt beroende

Fastställande av inbördes anknnytning på grundval av ekonomiskt beroende

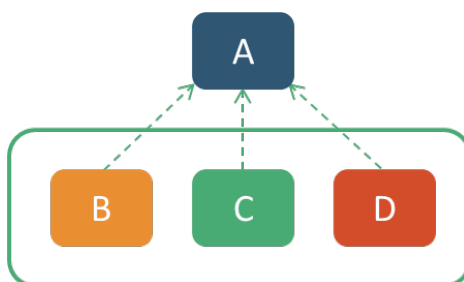
Scenario E1: Huvudscenario

Det rapporterande institutet har exponeringar mot alla enheter som visas nedan (A, B, C och D). B, C och D är beroende av A i ekonomiskt hänseende. Således utgör A den underliggande riskfaktorn för institutet i samtliga fall. Institutet bör bilda en överskådlig grupp av kunder med inbördes anknnytning och inte tre individuella. Det saknar betydelse att B, C och D inte är beroende av varandra.

Scenario E 2: Variant av huvudscenariot (ingen direkt exponering mot riskkällan)

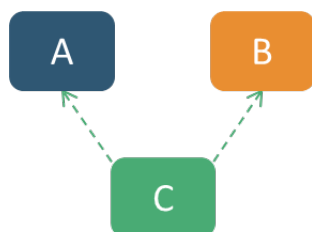
Det föreligger ett krav på att bilda en grupp även om det rapporterande institutet inte har någon direkt exponering mot A men känner till att varje kund (B, C och D) är ekonomiskt beroende av A. Om eventuella betalningssvårigheter för A kan spridas till B, C och D kommer de alla att uppleva betalningssvårigheter om A får ekonomiska problem. De bör därför behandlas som en helhet ur risksynpunkt.

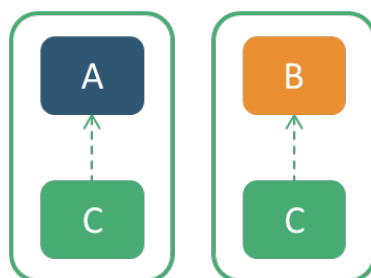
I likhet med i scenario E 1 saknar det betydelse att det inte föreligger något beroende mellan B, C och D. Grupperingskravet orsakas av A, fastän A själv inte är en direkt kund och således inte är del av gruppen av kunder med inbördes anknnytning.

Scenario E 3: Överlappande grupper av kunder med inbördes anknytning

Om en enhet är ekonomiskt beroende av två (eller flera) andra enheter (observera att betalningssvårigheter från en av de andra enheterna (A eller B) kan vara tillräckliga för att C bör hamna i svårigheter),

bör den inkluderas i grupperna av kunder med inbördes anknytning från båda (samtliga dessa) enheter:

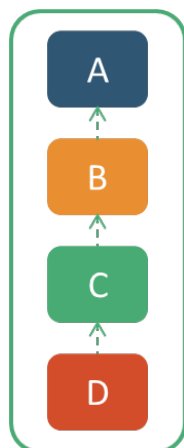
Argumentet att exponering mot C kommer att räknas dubbelt är inte giltigt eftersom exponeringen mot C betraktas som en gemensam risk i två separata grupper.

Gränsen för stora exponeringar är tillämplig separat (dvs. gränsen är tillämplig en gång på exponeringar mot grupp A/C och en gång på exponeringar mot grupp B/C).

Eftersom det inte föreligger något beroende mellan A och B krävs det inte att det bildas någon övergripande grupp (A + B + C).

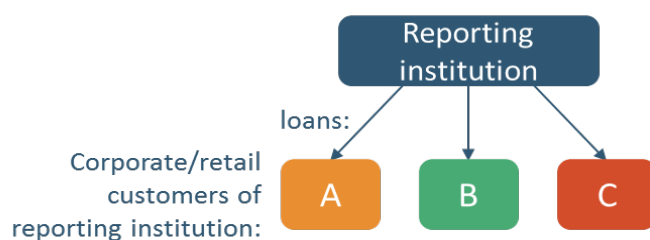
Scenario E 4: Beroendekedja

Om det föreligger en beroendekedja bör alla enheter som är ekonomiskt beroende (även om beroendet enbart är ensidigt) behandlas som en helhet ur risksynpunkt. Det skulle inte vara lämpligt att bilda tre individuella grupper (A + B, B + C, C + D).

Scenario E 5: Det rapporterande institutet som finansieringskälla (inget krav på gruppering)

I följande scenario utgör det rapporterande institutet den enda tillhandahållaren av finansiering till tre kunder. Det är inte fråga om en extern finansieringskälla som förbinder de tre kunderna, och det är en finansieringskälla som normalt sett kan ersättas.

Reporting institution
Loans

Corporate / retail customers of reporting institution

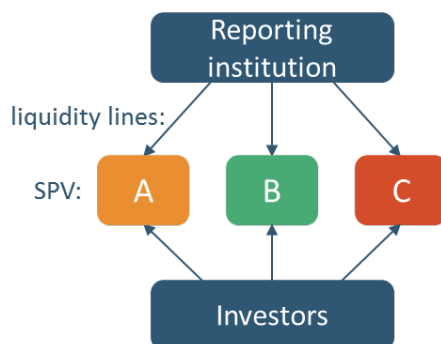
Rapporterande institut
Lån

Det rapporterande företagskunder/privatkunder

institutets

Scenario E 6: Det rapporterande institutet som finansieringskälla (krav på gruppering)

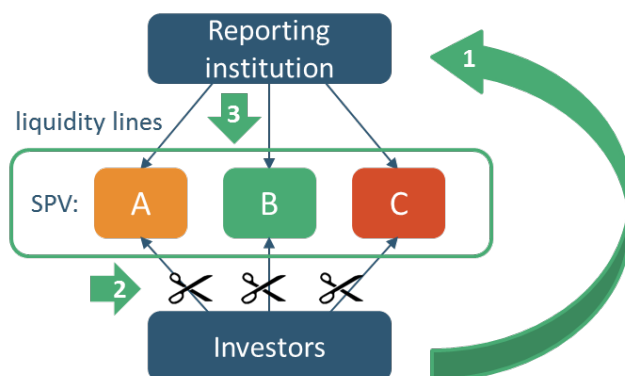
I följande scenario tillhandahåller det rapporterande institutet likviditet till tre specialinstrument eller conduiter (liknande strukturer):

Reporting institution
Liquidity lines
SPV
Investors

Rapporterande institut
Kreditförstärkning
SPV
Investerare

I en sådan situation kan det rapporterande institutet självt utgöra riskkällan (den underliggande riskfaktorn), såsom uppmärksammas i skäl 54 i förordning (EU) nr 575/2013:⁸

- 1 ... negative assessment/perception of investors of liquidity situation of reporting institution
- 2 ... investors withdraw from SPV
- 3 ... liquidity lines are simultaneously drawn

→ A, B, C constitute a single risk, the reporting institution itself is the linking factor

Reporting institution
Liquidity lines
SPV
Investors

Negative assessment / perception of investors of liquidity situation of reporting institution

Rapporterande institut
Kreditförstärkning
SPV
Investerare

Negativ bedömning/investerarnas uppfattning om det rapporterande institutets likviditetssituation

⁸ I skäl 54 i förordning (EU) nr 575/2013 föreskrivs följande: "När man fastställer förekomsten av en grupp av kunder med inbördes anknytning och därmed exponeringar som utgör en gemensam risk, är det även viktigt att ta hänsyn till risker som uppkommer genom en gemensam källa till viktig finansiering som tillhandahålls av institutet självt, dess finansiella grupp eller parter med inbördes anknytningar."

Investors withdraw from SPV

Investerare drar sig tillbaka från specialinstrumentet

A, B, C constitute a single risk, the reporting institution itself is the linking factor

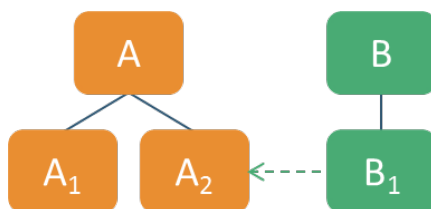
A, B, C utgör en helhet ur risksynpunkt, det rapporterande institutet utgör den sammankopplande faktorn

I scenariot ovan gör det inte någon skillnad huruvida kreditförstärkningen går direkt till specialinstrumentet eller till underliggande tillgångar inom specialinstrumentet. Det avgörande kriteriet är att kreditförstärkningen sannolikt kommer att användas samtidigt. Diversifiering och tillgångarnas kvalitet beaktas inte heller i detta scenario, liksom förlitande på investerare inom samma sektor (t.ex. investerare på ABCP-marknaden), eftersom den gemensamma risken uppkommer genom användning av liknande strukturer och förlitande på åtaganden från en enda källa (dvs. det rapporterande institutet i egenskap av originator eller medverkande institut till specialinstrumenten).

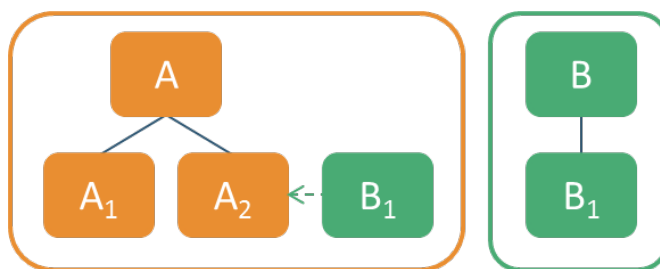
Förhållandet mellan inbördes anknytning genom kontroll och inbördes anknytning genom ekonomiskt beroende

Scenario C/E 1: Kombinerad förekomst av kontroll och ekonomiskt beroende (ensidigt beroende)

I följande scenario har det rapporterande institutet exponeringar mot samtliga enheter som visas i diagrammet nedan. A kontrollerar A₁ och A₂, B kontrollerar B₁. Vidare är B₁ ekonomiskt beroende av A₂ (ensidigt beroende):

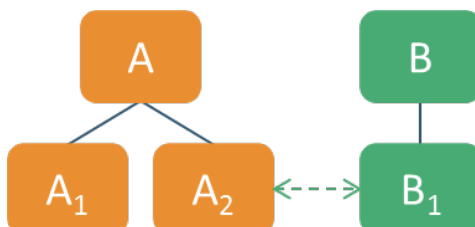
Krav på gruppering: I detta scenario bör det rapporterande institutet dra slutsatsen att B₁ under alla omständigheter bör inkluderas i A:s grupp av kunder med inbördes anknytning (gruppen utgörs således av A, A₁, A₂ och B₁) samt i B:s grupp (gruppen utgörs således av B och B₁):

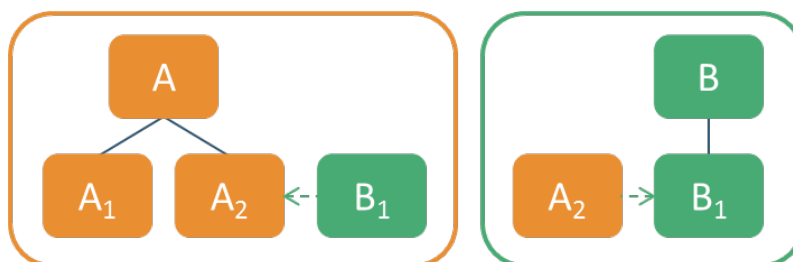
Om A får ekonomiska problem får även A_2 och i slutänden även B_1 ekonomiska svårigheter på grund av deras juridiska (A_2) respektive ekonomiska (B_1) beroende. För att fånga upp den risk som härstammar från A är det inte tillräckligt att bilda tre olika grupper ($A + A_1 + A_2$, $A_2 + B_1$, $B + B_1$) eftersom B_1 skulle avskiljas från grupp A:s gemensamma risk trots att bolaget är beroende av A_2 och således av A själv.

Scenario C/E 2: Kombinerad förekomst av kontroll och ekonomiskt beroende (ömsesidigt beroende)

I detta scenario är det ekonomiska beroendet hos A_2 och B_1 inte enbart ensidigt utan ömsesidigt:

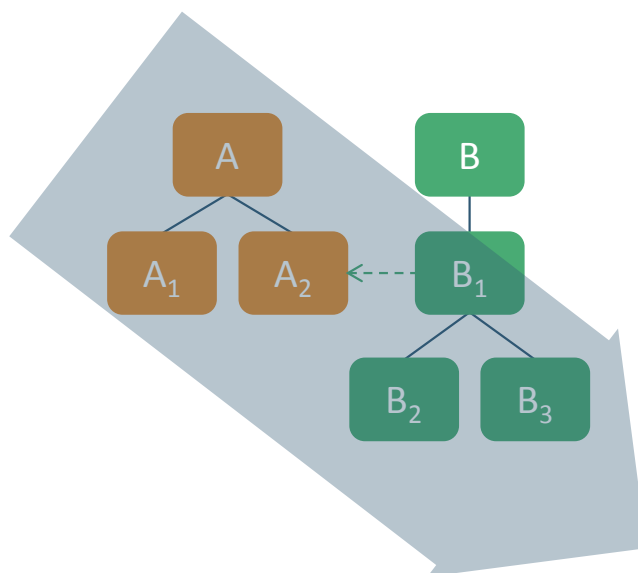

Krav på gruppering: A_2 bör även inkluderas i grupp B, och B_1 bör även inkluderas i grupp A:

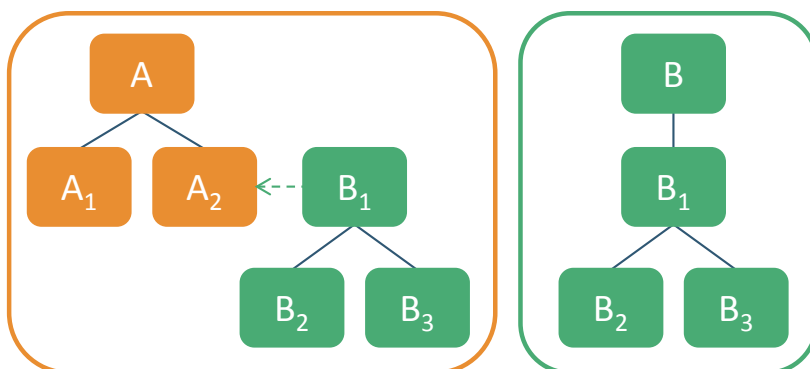

Scenario C/E 3: Spridning till efterföljande led

I en variant av scenario C/E 1 ovan kontrollerar B_1 även två enheter (B_2 och B_3). I denna situation kommer A:s ekonomiska svårigheter att sprida sig via A_2 och B_1 till B_1 :s båda dotterbolag (spridning till efterföljande led).

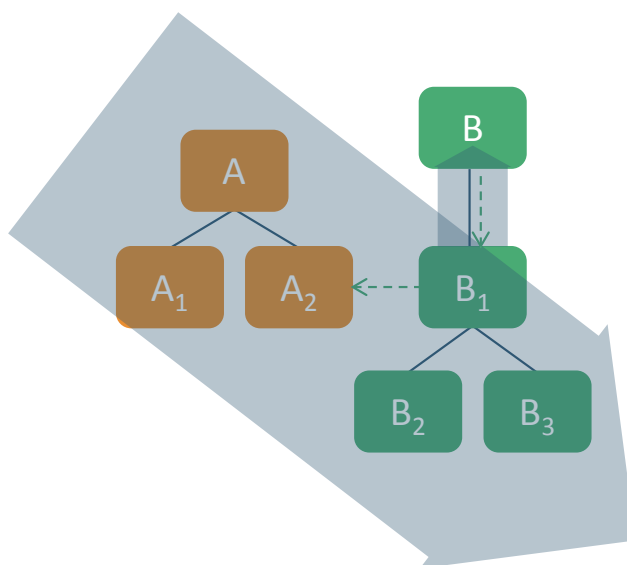

Krav på gruppering:

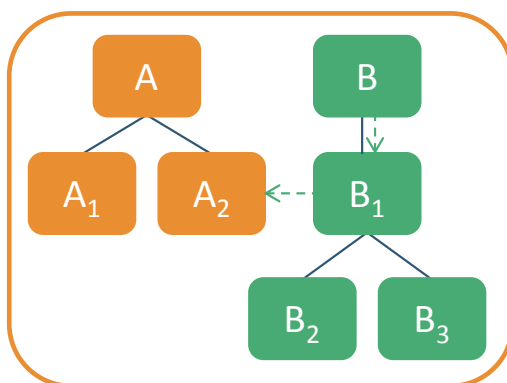

Scenario C/E 4: Spridning till föregående led

Kontrollförhållandet mellan B och B₁ leder inte automatiskt till att B bör inkluderas i gruppen som består av A:s kunder med inbördes anknytning eftersom A:s ekonomiska problem inte sannolikt leder till ekonomiska problem för B. Den kontrollerande enheten B behöver emellertid inkluderas i A:s grupp om B₁ utgör en sådan viktig del av grupp B att B är ekonomiskt beroende av B₁. I denna situation kommer A:s ekonomiska problem att spridas inte enbart nedåt utan även uppåt till B och orsaka betalningssvårigheter för B (dvs. alla enheter utgör nu en helhet ur risksynpunkt).

Krav på gruppering:

Kontroll- och förvaltningsförfaranden för identifiering av kunder med inbördes anknytning

Scenario Mm 1: Begränsningar med avseende på identifieringen av spridningskedjan

I en vidareutveckling av scenariot ovan (C/E 4) har det rapporterade institutet endast exponeringar mot enhet A och enhet B₃. I en sådan situation är det allmänt erkänt att det kanske inte är möjligt för det rapporterade institutet att få kännedom om spridningskedjan, och gruppen av kunder med inbördes anknytning kanske inte bildas på ett korrekt sätt.

